

MITILININ UUSPYHÄT PARANTAVAT – TERVEHTYNEET KERTOVAT

Pikkulapsen ihmeellinen paraneminen

Pyhä igumenia, tulen Larisasta suurin vaivoin, sillä lähdin matkaan ypöyksin. Näkemänne lapsi oli mitä tervein, kunnes 13 kuukauden iässä hänelle ilmaantui kouristuksia. Niiden aikana hän lyyhistyi nääntyneenä maahan ja menetti tyystin näkönsä. Lääkärit eivät kyenneet tekemään mitään. Menetin kärsivällisyyteni, juoksin kahden ja puolen vuoden ajan lääkärien luona niin Ateenassa kuin Tessalonikissa, mutta lapseni ei tullut yhtään paremmaksi.

Pyhä igumenia, en ollut lainkaan tietoinen siitä, että maailmassamme on niin voimallisia ihmeidentekijöitä kuin pyhä Rafael ja hänen kanssaan kilvoitelleet pyhät Nikolaos ja Irene. Sisareni on puhunut minulle heistä aiemminkin, mutta erityisesti nyt viime päivinä kertoessaan heidän parantaneen hänen lapsensa allergisesta astmasta. Hän oli saanut öljyä luostaristanne, lampukasta, joka palaa pyhien ikonin edessä. Sillä hän voiteli lapsensa, joka vapautui sen jälkeen vaivastaan. Kiitollisena tästä sisareni kasto i lapsen ja antoi sille nimen Rafael.* Hänen saamansa pieneen muovipulloon oli jäänyt jäljelle vain yksi tippa ihmeitä tekevien pyhien lampukkaöljyä.

Kun lapseni sitten sai voimakkaimman sairaskohtauksensa, kaikki joutuivat suunniltaan. Kerrostalomme naapuritkin sanoivat yksi toisensa perään, ettei lapsi enää herää vaan menehtyy, sillä hän oli tiedottomana kolme tuntia. Sisareni kaatoi hänen päähänsä viimeisen öljypisaran tuosta pullosta. Itse en tätä pyhää tuntenut, mutta minulle sanottiin, että hän on suuri ihmeidentekijä. Siksi rukoilin koko sydämestäni, että hän tekisi ihmeen lapselleni ja antaisi minun pitää hänet, koska en ole surmannut yhtään lasta.**

Ja voi ihmettä, pyhä igumenia, lapseni toipui kohtauksestaan ja parani! Tuosta päivästä lähtien hän on ollut täysin terve. Pyhien Rafaelin, Nikolaoksen ja Irenen ikonin kanssa hän nyt nukkuu ja liikkuu. Aikaisemmin hän usein pelkäsi yksin jäämistä ja halusi jatkuvasti olla kanssani kaikkialla, mutta parantumisensa jälkeen hänelle riittää, että saa pitää kädessään pyhien ikonia ja rukoilla heitä.

Suuren ilon ja palavan uskon vallassa hankkiuduin matkaan kohti pyhien nimikkoluostaria tullakseni kiittämään heitä, vaikka en edes tiennyt, missä on Mitilinin saari, saati sitten Thermin kylä. Lähdin siis liikkeelle ypöyksin, seurassani vain kaksi pientä lasta. Ihmeitätekevien Rafaelin, Nikolaoksen ja Irenen siunauksesta tapasin laivassa edessalaisia, jotka kahdella tilausbussilla olivat tulossa sinne, pyhien maanpäälliseen asuntoon. Kerroin heille suuresta ihmeestä, jonka nämä olivat tehneet lapselleni. Edessalaiset ihmettelivät kovasti, että olin rojennut lähteä yksin pyhiinvaellukselle niin pitkältä matkasta.

Lähdin Larisasta tiistaiaamuna neljän aikaan Tessalonikia kohti ja perille päästäkseni minun piti kulkea vielä Kavalankin kautta. Ja kaiken kukkuraksi kukkarossani oli rahaa niin niukalti, että meillä oli todellinen vaara jäädä puolitiehen!

Ennen pyhiinvaellusta mieheni sanoi minulle: “Tiedätkö, että taloudellinen tilanteemme on tosi tiukka?” Vastasin hänelle, ettei haittaa, sillä selviän kyllä matkasta vähälläkin, tarvittaessa hyvinkin vähällä. En kysynyt etukäteen edes bussilipun hintaa. Sanoin miehelleni, että minun on pakko mennä näitten pyhien luo, tapahtuipa matkalla sitten mitä tahansa. Oli tietysti uhkarohkeaa lähteä liikkeelle vähin rahoin, mutta en voinut toimia toisin, sillä oli kulunut jo kaksi

* Kreikassa vanhemmat joskus kastavat lapsensa vasta vuosienkin päästä, vaikka papisto kritisoiakin käytäntöä.

** Äiti viittaa aborttiin, johon Kreikassa turvaudutaan nykyisin valitettavan usein.

vuotta siitä, kun lapseni oli tullut täysin terveeksi tuon yhden siunatun öljytipan ansiosta, jonka silloin kaadoimme hänen päähänsä. Olen hyvin liikuttunut siitä, että uuspyhät Rafael, Nikolaos ja Irene tekivät minulle tämän suuren ihmeen.

Saavuimme luostariin. Heti portilla lapseni heittäytyi maahan ja koko matkan luostarin pihalta kirkkoon asti hän konttasi ja sanoi minullekin: “Äiti, kumarru ja polvistu!” Häntä katsellessani en voinut pidättää kyneleitäni, mutta en liioin kyennyt etenemään liikituksen tähden. Ajattelkaa, pyhä igumenia, että ennen kuin pyhä Rafael armahti meitä lapseni ei edes puhunut! Kiitollisuuteni on suunnaton, enkä koskaan lakkaa julistamasta tätä ihmettä, jonka hän lapselleni teki.

Fotini Tsiakaki, Larisa

Lapsen paraneminen aivokuumeesta

Pyhä igumenia, tulin Kanadasta kiittäkseni ihmeitätekeviä pyhiä Rafaelia, Nikolaosta ja Ireneä, jotka paransivat lapsemme. Hän sairastui äkillisesti eikä voinut puhua eikä syödä, ei edes tunnista lähellä olevia. Hän oli täysin puhumatta puolitoista kuukautta. Tehtyään lapselle kaikki tarvittavat tutkimukset lääkärit sanoivat: “Me emme voi enää tehdä mitään, ainut toivo on Jumalan apu.” He sanoivat hänen kärsivän aivokuumeesta ja kuolevan mitä todennäköisimmin kuukauden sisällä. Kului kuitenkin puolitoista kuukautta ja lapsi eli yhä, joskin edelleen tiedottomana kaikista lääkärien toimenpiteistä huolimatta.

Eräänä päivänä lasta tuli katsomaan muuan mies, joka tunsu tyttäreni. Asumme tuolloin Kanadassa. Hän toi mukanaan pienessä pullossa pyhitettyä vettä uuspyhien Rafaelin, Irenen ja Nikolaoksen luostarista. Mies astui lapsen vuoteen luo ja irrotti letkut hänen nenästään. Lääkärit olivat poistaneet häneltä suoneen asennetun nestetipan ja ruokkivat häntä nenän kautta letkusta vatsaan. Mies sanoi lapselle: “Jordanis, uskotko sinä Jumalaan?” Jordanis nyökäytti päätään ja sanoi: “Kyllä.” Sitten mies antoi hänelle juotavaksi pyhitettyä vettä. Tyttäreni huusi kauhuissaan: “Ei herra, ei älkää tehkö sitä, sillä muutoin lapsi kuolee; sellainen ravinto ei ole häntä varten!”

“Älkää sekaantuko tähän. Lapsi uskoo Jumalaan ja paranee Mitilinin pyhien voimalla”, mies vastasi. Pienen pieninä annoksina hän syöti lapselle lusikalla ensin kananmunan ja hetken päästä myös maitoa, jotka tämä otti vastaan mielihyvin. Me kaikki läsnä olleet seurasimme tapahtumia hämmästyneinä ja rukoilimme kyynelsilmin, että pyhät antaisivat ihmeen tapahtua. Ja niin tosiaankin kävi. Lapsi, joka ennen pyhitetyn veden juomista ei kyennyt nielaisemaan edes vettä, nautti nyt suun kautta jopa kananmunan!

Seuraavana yönä lapsi ensi kertaa sairastumisensa jälkeen puhui muutaman sanan englanniksi ja kreikaksi. Ilomme oli ääretön. Pyhien avulla hän alkoi pian myös kävellä ja lopulta parani täydellisesti.

Tänään saavuin tänne Thermiin kiittämään pyhää Rafaelia, Nikolaosta ja Ireneä sydämeni pohjasta. Asumme nykyisin Ateenassa ja tulemme pitämään yhteyttä luostariinne.

Sofia Vlahopoulou, Ateena

Opiskelijatyön paraneminen

Pyhä igumenia Eugenia. Halusin kirjoittaa Teille lyhyesti lausuakseni kiitokseni ihmeitäteke-

ville pyhille Rafaelille, Nikolaokselle ja Irenelle. Nimeni on Despina Pimenidou ja asun Tessalonikissa. Saatuani juuri päätökseen lukion ja valmistautuessani yliopiston pääsykokeisiin hengitykseni eräänä aamuna, kun luin, äkillisesti pysähtyi. En voinut niellä, minua myös huijasi ja sydämeni alkoi lyödä hurjasti. Oli elokuun 3. päivä. Ankaran pahoinvoinnin seurauksena muutuin kokonaan siniseksi. Paikalle saapui lääkäri, mutta turhaan, sillä tilanteeni vain huononi: pelkotiloja, hengitysvaikeuksia, toistuvia pyörtymiskohtauksia ja melankoliaa. Minulla oli usein voimakas paineen tunne sydämessäni – ikään kuin sitä olisi puristettu lujasti jonkinlaisilla pihdeillä. Mitkään lääkkeet eivät pystyneet auttamaan minua ja, vaikka olin vasta 18-vuotias, verenpaineeni oli kohonnut 230:een eikä suostunut laskemaan. Pelkäsin päivästä päivään kuolevani milloin tahansa. Ahdistukseni saavutti sellaiset mitat, että yritin jopa itsemurhaa, sillä elämäni oli jatkuvaa kärsimystä – ja kaiken tämän keskellä minun olisi vielä pitänyt kyetä opiskelemaan!

Kärsimykseni kesti neljä vuotta ennen kuin jumalallinen auringonsäde ilmestyi valaisemaan minua. Eräänä päivänä, pyhä igumenia, käsiini sattui kirjoittamanne kirja “Uupuneille sieluil-le”. Se välitti minulle sanoman rakkaudesta ja lohdutuksesta. Siitä muodostui minulle todellinen elämän lähde, sillä sen kautta tutustuin Mitilinin uuspyhiin, jotka herättivät minut uudelleen henkiin.

Pyhä igumenia, kun ryhdyin lukemaan tuota äitini meille hankkimaa, ylen siunattua ja pyhää kirjaanne, josta huokuu rakkaus jokaista väsymyttä kohtaan, tunsin heti ensi hetkestä lähtien syvällä sielussani jonkinlaisen sisäisen rauhan ja toivon. Minut valtasi halu rientää Mitilinin saarelle, Thermin kylään, kunnioittaakseni Karioksen alueella sijaitsevan luostarinne suuria, rakkaudellisia pyhiä, Rafaelia, Nikolaosta ja Ireneä ja samalla tutustuakseni Teihin, sen kunnianarvoiseen johtajaan, joka itsekieltämyksellisesti ja sankarillisesti olette omistautunut Jumalan työhön.

Heti Thermiin saavuttuani lähdin kulkemaan jalan luostaria kohti. Oli kuumimman keskipäivän aika. Auringon paahteesta huolimatta juoksin lujaa tuntematta pienintäkään väsymystä. Tulin tienristeykseen enkä tiennyt, minkä suunnan valita. Muutaman metrin päästä luostarin suunnalta tietä laskeutui kookas ja tukevarakenteinen pappi, joka näytti hyvin arvokkaalta ja piti kädessään jotain kirjaa. Kysyin: “Isä, mikä näistä teistä minun on valittava päästäkseni Pyhän Rafaelin luostariin?” Hän vastasi: “Seuraa puhelinlinjan luona kulkevaa polkua. Se on lyhin tie luostariin.” Halusin kiittää pappia, mutta samassa hän katosi silmiäni edestä. Silloin ymmärsin, että tapaamani pappi oli itse pyhä Rafael.

On mahdotonta kuvata, mitä koin saavuttuani luostariin. Tuntui kuin olisin astunut toisenlaiseen, paratiisilliseen todellisuuteen. Rukoilin sydämeni pohjasta ja sillä samalla hetkellä tunsin, että parannuin ja vapauduin kaikista sairauksista. Tuosta päivästä lähtien terveyteni on ollut täydellinen, mistä olen kiitollinen luostarinne pyhille ja ylistän heitä.

Pyhä igumenia, tunnen velvollisuudekseni kertoa, että tapaaminen kanssanne sytytti sisässäni palavan rakkauden Jumalaa kohtaan. Se sai minut myös tuntemaan itseni niin iloiseksi ja onnelliseksi, että ennen kuvittelin sellaisen kuuluvan vain unien ja satujen maailmaan. Tämän onnen kuitenkin löysin lähellä Jumalaa. Kiitän Thermin pyhiä, Rafaelia, Nikolaosta ja Ireneä, jotka lahjoittivat minulle uudelleen terveyteni. Kiitän myös Teitä, kun muistatte minua rukouksissanne.

Suurella kunnioituksella ja rakkaudella suutelen kättänne

Despina Pimenidou,
kemisti, Tessaloniki

Paraneminen vaikeasta munuaisvaivasta

Pyhä igumenia, saavuimme tänne tänään vaimoni kanssa Saksasta kiittämään luostarinne pyhiä suuresta ihmeestä, jonka he tekivät meille. Vaimoni kärsi munuaisvaivoista ja oli sairaalassa viisi kuukautta. Hänellä oli päänsärkyä ja sydämentykytystä, mutta myös hänen veriarvonsa laskivat, minkä vuoksi hänelle piti yhtenään antaa uutta verta. Tämä ruumiin epätasapaino puolestaan aiheutti kuumeen. Hän oli hyvin aneeminen ja kalpea.

Kerran, kun olin lähdössä sairaalaan, käsiini sattui kaksi kirjaa, jotka Te, pyhä igumenia, olet kirjoittanut. Pyysin koko sydämestäni pyhiä Rafaelia, Nikolaosta ja Ireneä, että he tulisivat auttamaan meitäkin ja vapauttaisivat meidät tästä kärsimyksestä, johon olimme joutuneet. Näin todella kävikin. Vaimoni näki pyhän Rafaelin ilmielävänä. Hänellä oli lääkärintakki yllään; myös pyhät Nikolaos ja Irene olivat hänen kanssaan. He välittivät vaimolleni suuren lohdutuksen ja toivon sanoessaan: “Älä ole huolissasi, sinä paranet, niin kuin paranee myös lankosi Kiriakos.”

Kun molemmat, vaimoni ja Kiriakos, olivat toipuneet ja tulleet terveiksi, lähdimme kaikki yhdessä tänne lausuaksemme suurkiitokset näille ihmisistä rakastaville pyhille. Annan nyt vaimoni Sofian itsensä kertoa teille näistä näyistään:

“Vieraillessaan ensi kertaa luonani pyhä Rafael sanoi minulle: ‘Älä ole huolissasi, lapseni, sinä paranet, niin kuin paranee myös lankosi Kiriakos.’ Seuraavana päivänä näky uusiutui samanlaisena. Pyhä vakuutti minulle, että paranen ja saan myös kaksi jälkeläistä, tytön ja pojan, minkä mahdollisuuden lääkärit olivat kokonaan sulkeneet minulta. Kolmantena perättäisenä päivänä, jolloin pyhä kävi sairaalassa katsomassa minua, kysyin häneltä: “Kuka sinä olet, joka olet alkanut vierailla luonani?” Hän vastasi: ‘Olen pyhä Rafael.’ Pian kolmikosta näyttäytyivät myös kaksi muuta, ja pyhä Rafael sanoi minulle: ‘Tässä on pyhä Nikolaos ja pyhä Irene. Tule luostariini, joka on Mitilinin Thermissä; siellä me asumme.’

Nämä tapahtumat, pyhä igumenia, sattuivat hieman yli vuosi sitten. Lääkärit olivat tukahduttaneet kaiken toivoni ja sanoivat sijoittavansa minut keinomunuaiseen. Unohdin edellä mainitua, että pyhät näyttivät minulle etukäteen myös luostariin johtavan tien ja luostarin rakennukset. Kun sitten tulin tänne, kaikki oli juuri niin kuin olin jo saanut tietää, muun muassa kirkon ikonostaasissa oleva pyhien ikoni.”

Sofia Piriazidou
Köln, Saksa

Paraneminen selkäydinsyövästä

Pyhä igumenia, tulin Amerikasta. Nimeni on Helena Dimitriou Vasilopoulou. Minulla oli selkäydinsyöpä ja kasvaimen vaikutuksesta halvaannuin kokonaan. Neljä kuukautta olin vuodepotilaana. Kun makasin sängyssä, luin Teidän kirjoittamianne kirjoja, pyhä igumenia, ja minussa syntyi usko Thermin pyhien, Rafaelin, Nikolaoksen ja Irenen, ihmeitätekevään voimaan. Rukoilin heitä täydestä sydämestäni, ja he armahtivat minua, lähettivät minulle avun, ja minä paranin.

Lääkärit sanoivat: “Joku taivaasta suojelee sinua, koska paranit näin äkisti. Tällaista emme tosiaan osanneet odottaa, muutoin kuin ihmeen kautta.”

Nyt tapauksesta on kulunut vuosi ja olen täysin terve. Näytteet ovat muuttuneet positiivisista

negatiivisiksi. Kaikki arvoni ovat loistavat. Ja kuten näette, pyhä äiti, myös mieheni todistaa kaiken tämän todeksi.

Helena Vasilopoulou
Hebron, Indiana

Paraneminen kiusallisesta allergiasta

Pyhä igumenia, tulin Kanadan Torontosta varta vasten kiittäkseni uuspyhiä Rafaelia, Nikolaosta ja Ireneä. Nimeni on Eugenia Piniotis. Kärsin allergiasta 14 vuotta niin kauheasti, että pyysin pyhää Rafaelia vapauttamaan minut joko taudista tai tuosta tuskien täyttämästä elämästä.

Hyväksi onnekseni joku tuttavani antoi minulle Teidän kirjoittamianne kirjoja, pyhä äiti. Vasta niitä lukiessani minussa syntyi vakaumus, että pyhä Rafael, joka on tehnyt niin valtavasti ihmeitä, parantaa minutkin, ja näin löysin sisäisen lohdutuksen. Aloin rukoilla tervehtymisen armoa tältä ihmeidentekijältä. Ja todella, hän vieraili luonani ja sanoi: "Parannan sinut." On tosiasia, että sen jälkeen minulta katosivat kaikki näppylät, ihon punotus ja kutina, joka oli aivan sietämätön.

Tulin kiittämään pyhää Rafaelia saamastani avusta ja otin miehenikin mukaan. Kotona sanoin hänelle: "Lähdetpä sinä tai et, minä joka tapauksessa menen, sillä tuo suuri ihmeidentekijä vapautti minut riesasta, joka kiusasi minua peräti 14 vuotta." Kiitollisuuteni on suuri, enkä vapaudu tästä velasta koko elinaikanani.

Eugenia Piniotis
Toronto, Kanada

Paraneminen vaikeasta iskiasvaivasta

Pyhä igumenia Eugenia, tulin Australiasta kiittämään luostarinne pyhiä siitä suuresta ihmeestä, jonka he minulle tekivät. Nimeni on Vlotina Karlagani ja olen Australian kansalainen.

Rakas igumenia, ongelmanani oli iskiasvaiva. Toinen jaloistani ei sietänyt lainkaan astumista ja lisäksi minulla oli hirvittäviä tuskia; kahden kuukauden ajan kärsin tosi kovasti. Rukoilin pyhää Rafaelia, että hän saapuisi auttamaan minua kansakilvoittelijoidensa pyhien Nikolaoksen ja Irenen kanssa.

Kaikki kolme todella ilmestyivätkin minulle. He lähestyivät vuodettani ja katsoivat minua hellästi. Pyhä Rafael sanoi: "Olen seurannut elämääsi jo pitkään. Nyt on koittanut aika, jolloin parannan sinut. Tulet täysin terveeksi." Ja voi ihmettä: aamulla heräsin vapaana vaivoista! Kiittäkseni siis näitä ihmeitätekeviä ja rakkaudellisia pyhiä saavuini tänne perheeni, mieheni ja tyttäreni, kanssa. Kiitämme myös Teitä, pyhä igumenia, siitä, että kirjojenne välityksellä vahvistatte uskoamme.

Vlotina Karlagani
Melbourne, Australia

Paraneminen vaikeasta sairaudesta

Pyhä igumenia Eugenia. Tunsin tarvetta kirjoittaa Teille kertoakseni siitäkin ihmeestä, joka tapahtui minulle. Tässä taannoin tunsin itseni hyvin sairaaksi kaksi vuotta. Menin sairaalaan, ja lääkärit sanoivat, että minut pitää leikata pikimmiten, sillä tapaukseni oli äärimmäisen vakava. Toukokuun 1. päivänä leikkaus tehtiin, ja olin sen jälkeen kriittisessä tilassa. Kesäkuun 1. päivänä olin yhä sairaalassa. Tuona aamuna, keskiviikon valjetessa, kuulin nukkuessani yhtäkkiä jonkinlaista melua ja samassa heräsin. Silloin näin oikealla puolellani seisomassa pitkän, parakkaan papin ja hänen oikealla puolellaan tytön pukeutuneena valkeaan leninkiin. Pappi tarttui lakanaan ja veti sitä syrjään, jolloin minä huusin: “Älkää koskeko minuun, sillä minut on leikattu!” Sitten pappi alkoi tehdä ristinmerkkejä haavan ylle ja siunattuaan minut näin kolmesti he heti poistuivat. Pelästynyt huutoni herätti muut potilaat, ja he alkoivat soittokelloillaan kutsua paikalle sairaanhoitajia. Kun hoitajat kysyivät, mikä minulla on hätänä, miksi huudan, en kyennyt sanomaan mitään, sillä itkin tauotta. Myöhemmin kyllä selitin heille, mitä tarkalleen oli tapahtunut.

Tuohon päivään asti en tiennyt mitään näistä pyhistä. Eräs mies toi minulle kuitenkin yhden kirjoistanne, jossa kerrotte heidän tekemistään ihmeistä, ja sanoi minulle: “Irene, otapa tämä kirja ja lue, sillä päivä, jolloin sinut leikattiin, oli näiden pyhien, Rafaelin, Nikolaoksen ja Irenen muistopäivä.” Kun tartuin kirjaan ja näin siinä heidän ikoninsa, tajusin, että juuri he olivat vierailleet luonani. Heidän käyntinsä jälkeen toivuin pian kokonaan ja nyt vain rukoilen, että he auttaisivat minua vastakin kaikessa elämässäni.

Pyhä igumenia, en koskaan unohda ihmettä, joka tapahtui minulle, syntiselle. Anon Herralta, että Hän sallisi minun päästä vierailulle Kreikkaan voidakseni kunnioittaa heidän pyhainjäännöksiään.

Suutelen oikeaa kättänne

Irene Psyhari
Montreal, Kanada

Paraneminen syövästä

Pyhä igumenia Eugenia, kirjoitan Teille kertoakseni ihmeestä, jonka uuspyhät Rafael, Nikolaos ja Irene tekivät minulle. Huhtikuussa 1984 minulla oli hirvittäviä kipuja alavatsassa. Aika kului enkä mennyt lääkärille, vaikka kärsin valtavasti. Lopulta lapseni onnistuivat taivuttamaan minut lääkärinhoitoon. Tutkimustulokset osoittautuivat positiivisiksi ja minulle sanottiin, että leikkaus on suoritettava välittömästi ja minun on sitä varten matkustettava Ateenaan.

Seuraavana päivänä lähdimme matkaan puolisoni kanssa ja menimme Ateenassa viivyttelämästä sairaalaan nimeltä Eleni. Monien valmistelujen jälkeen minut leikattiin. Sairas elin poistettiin kokonansa ja koepala varmisti, että kyseessä oli pahanlaatuinen syöpäkasvain. Viivyin sairaalassa 20 päivää ja kotiin lähtiessäni minun käskettiin palata kuukauden päästä hoitoja varten. On tarpeetonta kuvata Teille, pyhä igumenia, sitä sisäistä tuskaa, jota minä ja läheiseni tunsimme. Onneksi olin lukenut kirjoitanne, niin ettei toivoni kokonaan sammunut.

Sairaalassa sain sitten paljon hoitoja. Niiden päätyttyä minun käskettiin saapua uudelleen noin kahden kuukauden kuluttua tarkastettavaksi. Menin. Uudet tutkimukset osoittautuivat jälleen positiivisiksi ja kaikki sanoivat, että kuolen. Jäin sairaalaan, sain jälleen hoitoja ja kärsin taas kovasti kaksi kuukautta. Kerran, kun makasin vuoteellani kovien kipujen vallassa, puhelin soi.

Soittaja oli sisareni Argyro Koliode Thebasta.

Sisareni neuvoi, etten pelkäisi ja turhautuisi, vaikka tilanteeni ei näyttänytkään edistyvän myönteiseen suuntaan, vaan paheni. Hän sanoi: “Älä murehdi, sinä paranet. Älä mene enää lääkäreille, sillä minä vien sinut Mitiliniin, uuspyhien Rafaelin, Nikolaoksen ja Irenen luo.” Ennen lähtöäni Ateenaan syöpäsairauksiin erikoistunut tohtori Popovits teki minulle Papa-kokeen Kreetan Haniassa, ja sen tulos oli positiivinen. Vaikka olin taas hoitojen tarpeessa, en silti kääntynyt Ateenassa lääkärien puoleen, vaan jatkoin sieltä sisareni kanssa Mitiliniin rukoilaksemme luostarinne ihmeitätekeviä pyhiä.

Pyhä igumenia Eugenia, en koskaan unohda liikutustani ja kyyneleitäni, kun näin edessäni tuon pyhän luostarin ja Teidät, joka rukoilette koko maailman puolesta. Pyysin Teitä muistamaan rukouksissanne myös minua, syntistä, ja vastasitte: “Älä pelkää, Kristuksen ja pyhien Rafaelin, Nikolaoksen ja Irenen voimalla sinä paranet.” Menimme noiden marttyyrien haudoille lujasti uskoen, mutta myös tuntien tuskaa, ja anoin heitä koko sielustani armahtamaan minuakin.

Rukoilimme luostarissa läpi yön. Kahdelta näimme pyhän valon, joka lähti kupolista ja valaisi koko kirkon. Kaikki kirkossa olijat huusivat kyneleet silmissään: “Ihme, ihme!” Tajusin heti, että ihme tapahtui minua varten, sillä tuosta hetkestä lähtien tunsin vointini paljon paremmaksi. Sanoittehan Tekin, pyhä igumenia, että paranen. Kiitän Teitä monista rukouksistanne, joita puolestani kannoitte. Kun luostariin tultuani kerroin Teille sairaudestani, näin miten ahdistus ja tuska kuvastui kasvoillanne. Tämä lohdutti minua paljon ja synnytti sisässäni vakaumuksen, että paranen. Sama tunne valtasi minut siellä myös aina ollessani lähellä luostarinne pyhiä. Tuloamme seuranneen päivän iltapuolella lähdimme sitten paluumatkalle Ateenaan.

Ateenaan saavuttuamme vein seuraavana aamuna tohtori Jannakuliksellle positiiviset koetulokset, jotka olin saanut mukaani Kreetan Haniasta. Hän sanoi, että minulta pitää ottaa koepala ja minulle pitää taas tehdä joitakin kokeita sen selvittämiseksi, millainen hoito nyt olisi tarpeen. Kaiken tämän jälkeen koitti vihdoinkin päivä, jolloin minun oli määrä saada uusien kokeiden tulokset. Sydän kurkussa, kovasti jännittäen menin noutamaan niitä. Ensimmäistä kertaa – en tiennyt uskoako silmiäni – ne olivat kaikki negatiivisia! Olin vähällä pyörtyä, sillä tähän asti olin aina tottunut kuulemaan, että koetulokset olivat positiiviset ja ettei minulla ollut toivoa paranemisesta. Näin reagoin, vaikka sisimpäni vakuuttikin, etteivät pyhät hylkää minua, vaan parantavat minut.

Suuri ihme, sanoin hiljaa itsekseni. Vein koetulokset lääkärielleni, joka ällistyi eikä pystynyt pitkään aikaan uskomaan asiaa todeksi. Hän otti käsiinsä sairaskertomukseni, pyöritteli päätään eikä puhunut. Sitten sanoin hänelle: “Hyvä tohtori, kenties tämä tuntuu Teistä oudolta? Minun pitää heti paljastaa Teille, mitä minulle on tapahtunut. Ennen tänne tuloani matkasin Mitiliniin käydäkseni toisten lääkärien, ihmeitätekevien pyhien Rafaelin, Nikolaoksen ja Irenen luona. Ylistetty olkoon heidän pyhä nimensä, sillä he tekivät ihmeen minunkin kohdallani ja paransivat minut, kuten itse näette. Voi tietysti olla, että epäilette tätä ettekä usko minua, mutta kerroin silti, koska olin antanut siitä lupauksen Jumalalle.”

Ja tiedättekö, pyhä igumenia, mitä lääkäriini vastasi minulle? Hän sanoi: “Rouva Fadaki, minä uskon Teitä. Me lääkäritkin, ennen kuin astumme leikkaussaliin, rukoilemme Kristusta ja vasta sitten ryhdymme leikkaamaan sairaita. Iloitsen kanssanne; todellakin, ihmeen kautta paranitte. Nyt ette enää tarvitse sairaalan palveluja: ette lääkäreitä ettekä lääkkeitä.”

Mitiliniin käynnin jälkeen, pyhä igumenia, ongelmani ratkesivat, olen täysin terve. Olen jo lähes unohtanut entisen kauhean tilani, kun kaikki hiukseni olivat lähteneet ja kärsin valtavista

kivuista. Olkoon pyhien Rafaelin, Nikolaoksen ja Irenen nimi ylistetty, sillä siitä lähtien, kun heidän armonsa kosketti minua, minulla ei ole ollut minkäänlaisia vaivoja. Kiitän yhdessä mieheni ja lasteni kanssa koko sydämeistä pyhiä Rafaelia, Nikolaosta ja Ireneä, kuten myös Teitä, pyhä äiti, joka ette väsy palvelemaan ja lohduttamaan meitä ihmisiä vaivoissamme ja ongelmissamme.

Lupasin luostarinne pyhille rakentaa pienen ikonikappelin kotini lähelle, ja olen nyt toteuttanut lupaukseni. Iloni on sanoin kuvaamaton. Koko elämäni ajan säilytän palavana suuren kiittollisuuteni näitä pyhiä ihmeidentekijöitä kohtaan.

Suurta liikutusta tuntien suutelen oikeaa kättänne

Eleni Fadaki
Hania, Kreetta

Paraneminen paksunsuolensyövästä

Pyhä igumenia, tulin Australian Melbournesta. Haluaisin kertoa Teille siitä suuresta ihmeestä, jonka pyhät ihmeidentekijät Rafael, Nikolaos ja Irene tekivät minulle, ansiottomalle. Kuinka saattaisinkaan kylliksi kiittää heitä!

Kärsin paksunsuolen syövästä. Kun podin sitä, sain käsiini kirjanne "Uupuneille sieluille". Kirja auttoi minua valtavasti: se kasvatti uskoani, niin että rukoilin koko sielullani. Minä parain, vaikka lääkärit olivat jo antaneet ymmärtää, että kaikki toivo on mennyttä. Tutkittuaan minut sitten uudelleen he olivat ällistyksissään nopeasta tervehtymisestäni ja sanoivat: "Jumala antoi sinulle suuren lahjan, sillä näin vakava sairastapaus on vain yhdellä tuhansista."

Siitä hetkestä lähtien, kun luin kirjanne "Uupuneille sieluille", sisimpääni asettui voimakas vakaumus, että parain. Olen elämäni velkaa pyhille uusmartyyreille Rafaelille, Nikolaokselle ja Irenelle ja tämän tulen aina tunnustamaan. Lääkärit olivat jo ilmoittaneet miehelleni ja lapsilleni, että kuolen, sillä kaikkien kokeiden tulokset olivat positiiviset. Pyhien Rafaelin, Nikolaoksen ja Irenen tekemän ihmeen jälkeen nuo samat kokeet muuttuivat negatiivisiksi.

Pyhä igumenia, eikö olekin oikein tuntea suurta kiittollisuutta ihmistä kohtaan, joka pelastaa meidät jostakin uhkaavalta näyttävästä vaarasta? Entä mitä sitten minun pitääkään tuntea näitä pyhiä kohtaan, jotka pelastivat minut varmasta kuolemasta? Suuren liikutuksen vallassa, silmät kyyneleistä kostuen, kävelen luostarinne pihamaalla, jonka mullan he kerran värjäisivät verellään. Kiitän näitä pyhiä ihmeidentekijöitä, ja koen heidät nyt elämäni erityisiksi suojelijoiksi.

Anna Lemoniti
Melbourne, Australia

Syöpäsairaalan lapsen paraneminen

Pyhä äiti Eugenia. Kirjoitan Teille lausuakseni suunnattomat kiitokseni ainoan ja rakkaan lapseni pelastumisesta. Mitilinin pyhien armo tavoitti meidät hädässämme joutuin ja ylen runsaana. Vuoden 1985 alussa 5-vuotiaan poikani hermosto vaurioitui vakavasti, ja sen seurauksena hän kärsi usein korkeasta kuumeesta. Helmikuun 10. päivänä hänelle ilmaantui voimakkaita kipuja vatsaan. Lähdimme välittömästi Samoksen saarelta Ateenaan, jossa veimme hänet lasten sairaalaan. Siellä todettiin, että lapsukaisellani oli vatsassa pahanlaatuinen kasvain. Jo seu-

raavana päivänä olimme hänen kanssaan Saksassa, jossa hänelle tehtiin leikkaus vielä saman vuorokauden aikana Bonnin syöpätapauksiin erikoistuneella klinikalla. Lääkärit eivät salanneet minulta, että eloonjäämisen mahdollisuudet olivat hyvin pienet. Rukoilin Jumalanäitiä niin hartaasti kuin osasin, että hän armahtaisi meitä ja säästäisi tämän pikkuenkelin. Eikä Jumalanäiti jättänyt meitä pulaan; hän ei sallinut minun sortua epätoivoon, vaan vahvisti minua, antoi minulle voimaa seistä päättäväisesti lapseni vierellä ja rohkaista häntä kestäämään tuskalliset hoidot ja tutkimukset. Kaiken tämän elin kuin unessa.

Kului ensimmäinen kuukausi, ja jokainen päivä oli edellistä kriittisempi. Pyhä äiti, näin tilanne jatkui aina siihen saakka, jolloin sain kaksi kirjaanne ja luostaristanne peräisin olevaa pyhää öljyä. Voitelin öljyllä ristinmuotoisesti korkeasta kuumeesta kärsivän lapseni, joka oli enää pelkkää luuta ja nahkaa ja jonka ihanat valkohapsetkin lääkkeet olivat kokonaan vieneet. Luin pyhien Rafaelin, Nikolaoksen ja Irenen tekemistä parantamisihmeistä, ja minussa syntyi varma vakaumus, että he rientävät pian minunkin lapseni luo, auttamaan pikku Matiasta.

Ja ihme tapahtui. Siitä päivästä lähtien Matias alkoi syödä, ja kaikki asiat näyttivät muuttuvan. Kaikki järjestään ihmettelivät syytä yllättävään muutokseen. Lääkärit kehottivat minua ottamaan lapseni ja lähtemään kotiin, koska hän oli täysin terve. Tapahtui todellakin ihme, pyhä äiti; lapsella on hyvä ruokahalu, hän suorastaan pursuaa elämää ja voi kaikin puolin mainiosti. Tapauksesta on jo kulunut paljon aikaa, ja poika tulee yhä vain eloisammaksi.

Ehkäpä Jumala halusi tämän vakavan sairauden kautta saattaa minut järkiini ja palauttaa yhteyteensä, sillä aikamme modernit aatevirtaukset olivat vetäneet minut mukaansa ja epäilin Jumalan olemassaoloa. Antakoon Hän armossaan minulle anteeksi sekä suokoon terveyttä ja iloa maailman kaikille lapsille. Koko elämäni ajan olen kiitollinen luostarinne pyhille ja Teille, pyhä äiti, joka toimitte välittäjänä lapseni parantumisessa. Jos pyhät sen sallivat, tulemme ensi kesänä luostariinne kunnioittamaan heidän pyhänjäännöksiään sekä tutustumaan Teihin henkilökohtaisesti.

Suuresti kunnioittaen

Vasilia Panteli-Mir
Bonn, Saksan liittotasavalta

Paraneminen kohtusyövästä

Pyhä igumenia, tulin tänne Kanadasta kiittäkseni pyhiä Rafaelia, Nikolaosta ja Ireneä ihmeestä, jonka he tekivät minulle. Kärsin syövästä, ja kohdustani poistettiin pahanlaatuinen kasvain. Leikkauspäivä sattui olemaan kirkkaan viikon tiistai vuonna 1983.*

Eräs mies, sukunimeltään Tsimbidis, toi minulle, pyhä igumenia, kolme kirjaanne: “Vähän virvoitusta elämän helteestä kärsiville”, “Pyhän Rafaelin tekemiä ihmeitä” ja “Virvoittavia vesipisaraita”. Luin ne syvästi liikuttuneena ja pyysin kyynelsilmin pyhää Rafaelia auttamaan minua. Näin kävikin. Pyhä Rafael vieraili luonani 30. toukokuuta kello kolmelta yöllä. Avasin silmäni ja näin hänet selvästi; hänen vierellään oli myös pyhä Irene pukeutuneena valkoisiin vaatteisiin. Pyhä Rafael siunasi minut kolmesti ristinmerkillä, ja sen jälkeen he poistuivat.

Pyhä Rafael paransi ruumiini, mutta samalla myös sieluni. Ennen pyhien vierailua olin tuskainen, en voinut edes kunnolla rukoilla – sieluni vain itki. Heidän käyntinsä kuitenkin synnytti minussa ilon, jota en voi sanoa ilmaista. Aiemmin minun oli lähes mahdotonta saada lausutuksi edes pientä rukousta “Herra Jeesus Kristus, armahda minua”, mutta nyt sydämeni toistaa

* Kyseessä on Mitilinin pyhien muistopäivä.

sitä yhtenäin aina ja kaikkialla, missä ikinä olenkin.

Mitä tulee ruumiilliseen kuntooni, se oli ennen pyhien ilmestymistä niin huono, että nähdes-
sään minut kaikki ajattelivat minun varmasti kuolevan. Parantumiseni oli suuri hämmästys
myös lääkäreille. Olin menettänyt tukkanikin kokonaan, mutta nyt, pyhä igumenia, kuten
näette, minulla on hiuksia jopa enemmän kuin ennen sairautta, ja asiani ovat erinomaisesti.
Kiitän tuhannesti luostarinne ihmeitätekeviä pyhiä siitä, että he vierailivat minunkin luonani.
Koko elämäni ylistän heitä ja kerron ihmeestä, jonka he tekivät minulle.

Irene Psiharis
Montreal, Kanada

Kääntänyt kreikasta Hannu Pöyhönen; Aamun Koitto 23/1996